

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind II 1842-49

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr02-shoot-idm140151022659840.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Da skrev Hertz sit fine, romantiske skuespil »Amanda«. Så snart jeg havde læst dette stykke, tænkte jeg: Endelig er her en rolle for Wiehe, til hvilken han har alle betingelser. Hertz, der i lange årrækker aldrig indleverede noget stykke til teatret uden at rådføre sig med mig om rollebesætningen, spurgte mig nu også til råds om rollebesætningen i »Amanda«. »Hvad skal jeg nu gøre,« spurgte han, »med elskerens rolle? Hvor tør jeg betro Wiehe en så fyldig lyrisk rolle, hvorpå så meget af stykkets lykke i publikum beror; hvad råder De mig til?« - »Jeg råder Dem ubetinget til at tage Wiehe,« var mit svar. »Men publikum kan ikke lide ham,« svarede Hertz. »Ikke i dag,« var mit svar, »men måske han kun behøver en sådan lyrisk rolle for at vinde terræn; forsøg det, vær modig og bryd Dem ikke om, hvad folk synes eller ikke synes.« - »Ja, hvis De vil stå ham bi ved indstuderingen,« svarede Hertz, »ellers tør jeg min sandten ikke indlade mig på dette vovestykke.« Og Wiehe fik sin første lyriske elskerrolle. Da dette blev 28 bekendt på teatret, vakte det megen forbavselse og gav anledning til mangan en disput. Således mindes jeg, at fru Nielsen, jomfru Jørgensen og jeg en aften i vort påklædningsværelse på teatret kom i en levende samtale om, hvor vidt der var evner hos den unge Wiehe eller ikke. Jomfru Jørgensen var på min side, fru Nielsen derimod fremhævede heftigt alle de mangler, der gjorde det umuligt for Wiehe »nogensinde at udfylde elskerfaget tilfredsstillende«. [Måske mangan en studser ved, hvad jeg her meddeler, men da det er den rene sandhed, vil jeg ikke skjule den, men give den som et argument for min påstand, at dømmekraft var ikke det, der udmærkede Anna Nielsen.]